

ПРОТОКОЛ

№ 873

гр. Варна, 19.05.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Невин Р. Шакирова

Членове: Юлия Р. Бажлева
мл.с. Александър В. Цветков

при участието на секретаря Елка Н. Иванова

Сложи за разглеждане докладваното от Невин Р. Шакирова Въззивно гражданско дело № 20223100500848 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:23 часа се явиха:

Въззивникът „ТРЕЙДФАРМА“ ЕООД, редовно призовано, не се явява законен представител, представлява се от **адв. В.Д.**, редовно упълномощен и приет от съда от преди.

Въззиваемата страна **К. Д. К.**, редовно призована, не се явява, представлява се от **адв. Г.М.**, редовно упълномощена и приета от съда от преди.

АДВ. Д.: Моля да се даде ход на делото.

АДВ. М.: Моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като взе предвид редовно проведената процедура по призоваване на страните по делото, след спазване разпоредбата на чл. 273 вр. чл. 142, ал. 1, пр. II от ГПК, намира, че не са налице процесуални пречки по хода и разглеждането на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ на основание чл. 268, ал. 1 от ГПК, пристъпва към доклад на жалбата и отговора по нея:

Производството е по реда на глава XX от ГПК. Образувано е по повод следните жалби:

1/ въззивна жалба на „Трейдфарма“ ЕООД, ЕИК 813208525 срещу Решение № 1677 от 15.11.2021г. по гр.д. № 7663/2021г. по описа на ВРС, 42-ри състав, **В ЧАСТТА МУ**, с която на основание чл. 422, ал. 1 вр. чл. 415, ал. 1 от ГПК вр. чл. 222, ал. 1 от КТ е прието за установено в отношенията между страните, че въззивникът дължи на К. Д. К. с ЕГН ***** сумата от **610 лева**, представляваща дължимо обезщетение за оставане без работа, за която сума е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 932 от 13.04.2021г. по ч.гр.д. № 5095/2021г. по описа на ВРС, 42-ри състав.

Въззивната жалба е основана на оплаквания за недопустимост на обжалваното решение поради нарушаване на процесуални правила, евентуалност за неправилност – поради нарушаване на материалния закон. Съдържа доводи, че по делото не е изпълнено условието на чл. 415, ал. 5 от ГПК ищецът – заявител да представи пред заповедния съд в срок до 17.06.2021г. доказателство за предявяване на иска по реда на чл. 422 от ГПК. На това основание издадената заповед за изпълнение следва да се обезсили, която обуславя недопустимостта на исковото производство, а от там – и на обжалваното решение. Няма спор по делото, че след прекратяване на трудовия договор между страните, ищецът е останал без работа за срок от един месец; че работодателят не е изплатил на работника обезщетение по чл. 222, ал. 1 от КТ, както и че ищецът е получил за месеца през който е останал без работа обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО. Паричното обезщетение по чл. 54в от КСО и обезщетението по чл. 222, ал. 1 от КТ са насочени към обезпечаване на една и съща потребност на безработното лице, като получаването на едното за определен период изключва възможността за получаване на второто за същия период, като изборът кое от двете ще получи принадлежи на правоимащото лице. В този смисъл съгласно чл. 54г от КСО за времето на получаване на обезщетение по чл. 222, ал. 1 от КТ се спира получаването на обезщетение по чл. 54в от КСО. Чрез правоприлагане по аналогия на закона /чл. 221, ал. 1 от КТ/, следва да се приеме, че за времето, когато се изплаща обезщетение за безработица по чл. 54в от КСО, не се дължи обезщетение за оставане без работа по чл. 221, ал. 1 от КТ. Обратното би означавало за едно и също обстоятелство едно и също лице да се компенсира на две отделни основания, което съставлява неоснователно обогатяване. Поради тези съображения отпразил искане за обезсилване на решението в обжалваната част, евентуално за отмяната му и за отхвърляне на предявения иск.

В отговор, К. Д. К. оспорва жалбата и развитите в нея доводи за недопустимост и неправилност на решението. Поддържа, че когато издадената заповед за изпълнение не е обезсилена и искът по чл. 422 от ГПК е предявен в преклузивния срок, следва да се приеме, че са налице абсолютните предпоставки за допустимост на исковото производство. В конкретния случай исковият съд е идентичен със заповедния, поради което на съда е служебно известен факта на предявяване на иска в законния едномесечен срок- искът е предявен на 01.06.2021г. Оспорил възражението, че щом въззиваемият е получил

обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО за периода след прекратяване на ТПО – 01.04.2020г., то работодателят не му дължи обезщетение за оставане без работа по чл. 222, ал. 1 от КТ като неоснователно. Двата вида обезщетение действително не могат да се кумулират, но колизията е разрешена в полза на ДОО /чл. 114, ал. 2 от КСО/ – спира се или се възстановява даденото по КСО обезщетение, а не това по КТ. Работодаателят винаги дължи обезщетение по чл. 222, ал. 1 от КТ, а в зависимост то това дали го е изплатил на работника своевременно зависи дали той ще получи за съответния месец обезщетение по КСО. В случай като настоящият, когато работникът е получил добросъвестно обезщетение по КСО, защото работодателят не му е изплатил нищо, работникът ще дължи връщане на сумите едва след като и ако работодателят му изплати дължимото обезщетение. Отправил искане поради изложеното за потвърждаване на решението с извод за правилност и законосъобразност в тази част.

2/ насрещна жалба на К. Д. К. срещу Решение № 1677 от 15.11.2021г. по гр.д. № 7663/2021г. по описа на ВРС, 42-ри състав, **В ЧАСТТА МУ**, с която **на основание чл. 422, ал. 1 вр. чл. 415, ал. 1 от ГПК вр. чл. 220, ал. 1 от КТ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД** са отхвърлени предявените от насрещния въззивник срещу „Трейдфарма“ ЕООД, ЕИК 813208525 иски за приемане за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца сумата от **610 лева**, представляваща дължимо обезщетение за неспазено предизвестие за прекратяване на трудов договор, както и за частта от сумата от **106.07 лева** представляваща обезщетение за забава за периода от 01.06.2020г. до 09.04.2021г., която сума е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 932 от 13.04.2021г. по ч.гр.д. № 5095/2021г. по описа на ВРС, 42-ри състав.

Насрещната жалба е основана на оплаквания за необоснованост на решението в обжалваната част, както и за постановяване в нарушение на материалния и процесуалния закон. При формиране на извод за спазен срок на предизвестieto, показанията на свидетелката Лолова не са обсъдени в цялост и във връзка с останалите събрани по делото доказателства, което е съществено процесуално нарушение. В показанията си свидетелката е посочила, че трите подписа на предизвестieto – за връчител, работодател и свидетел, са нейните, доколкото е упълномощена да съставя документи като счетоводител във връзка с назначаване на работници, прекратяване и изменение на трудови договори от страна на работодателя. Следователно предизвестieto от 02.03.2020г. не е подписано от лице, което представлява надлежно работодателя. Счетоводителят не разполага с работодателски функции и предизвестие липсва. Като частен документ, който не носи подписа му, представеното предизвестие следва да се прецени съобразно всички доказателства по делото. Представеното предизвестие не е породило правно действие, като срокът на предизвестieto при прекратяване на ТПО на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от КТ не е спазен. Отделно, предизвестieto не е доведено до знанието на работника. Събраните в тази връзка гласни доказателства са кредитирани от съда без отчитане на противоречията между тях. Свидетелката Лолова не е казала дата, на която е връчено предизвестieto, като не посочва

конкретна дата, а за вторият свидетел на връчването посочва, че не е бил на мястото на връчване, а се е подписал по-късно. Съгласно чл. 228, ал. 3 от КТ от друга страна дължимото обезщетение следва да се плати най-късно на 31.05.2020г., след което се дължи законна лихва по силата на изрична разпоредба на закона. Други изисквания за заплащането й законът не въвежда. Отправил искане поради изложеното да се отмени решението в обжалваните части и вместо тях предявените искове да се уважат с извод за основателност.

В отговор на насрещната въззивна жалба „Трейдфарма“ ЕООД оспорва доводите в нея. Поддържа правилност и законосъобразност на решението в обжалваната част и моли същото да се потвърди. Представя пълномощно от 07.05.2019г., с което представляващият дружеството работодател упълномощава М.С.Л. в негово отсъствие да подписва от негово име трудови договори, заповеди и др. документи, свързани с назначаване и освобождаване на персонал в дружеството съгласно трудовото законодателство, както и Длъжностна характеристика на длъжността счетоводител оперативен от 03.05.2019г.

3/ частна жалба от „Трейдфарма“ ЕООД срещу Определение № 8982 от 23.12.2021г. постановено по същото дело, с което **на основание чл. 248, ал. 1 от ГПК** е оставена без уважение молбата на частния жалбоподател за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските посредством присъждане в полза на същия на сумите от 42 лв. – разноски в заповедно производство и 126 лв. – разноски в исковото производство. Частната жалба е основана на оплаквания за неправилност на оспореното произнасяне. Съдържа доводи, че съгласно чл. 2, ал. 5 от Наредба № 1/2004г. дължимото адвокатско възнаграждение се определя на база всеки иск. Предявените искове са 3, реално 4 и целят защита на различни материални блага, като дължимото адвокатско възнаграждение няма основание да се определи върху сбора на всички претендирани суми. Адвокатско възнаграждение е заплатено от страната за защита по всеки отделен иск $360 \times 3 = 1080$ лв./, за което е издадена фактура, ведно с касов бон. Ето защо разноските в диспозитива на решението са определени в по-нисък размер от действително дължимия, а именно 42 лв. за заповедно производство и 126 лв. – за исковото. Отправил искане поради това да се отмени обжалваното определение, а искането за изменение на решението – да се уважи с извод за основателност.

В отговор на частната жалба се поддържа становище за неоснователност на доводите в нея и за правилност на обжалваното определение. Посочил, че и трите иска произтичат от едно и също трудово правоотношение, поради което възнаграждението следва да се изчисли именно въз основа на сбора на сумите по претенциите, а не по отделно за всеки иск.

АДВ. Д.: Запознат съм с доклада, нямам възражения. Поддържам депозираната въззивна жалба, частната жалба и отговора.

АДВ. М.: Запозната съм с доклада, нямам възражения. Оспорвам въззивната жалба и

частната жалба и поддържам нашата жалба и отговорите на въззивната и частната жалба на насрещната страна.

С определение от 20.04.2022г. съдът е предоставил възможност на въззивника по насрещната жалба за становище по доказателствените искания на другата страна, направени в отговора на насрещната жалба.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпила в тази връзка на 13.05.2022г. молба от адв. Г.М., в качеството ѝ на процесуален представител на въззиваемата страна, обективираща становище във връзка с дадената ѝ възможност по доказателствените искания на насрещната страна, съдържащи се в отговора на насрещната жалба за приемане на писмени доказателства, евентуално за събиране на гласни такива във връзка със заявленията в насрещната жалба доводи за липса на представителна власт у подписалото предизвестието лице, респ. за липсата на надлежно връчено предизвещение. Изразеното становище е за неоснователност на исканията на основание чл. 266 от ГПК.

АДВ. Д.: Считаam направеното възражение за наличие на преклузия за неоснователно. Пред ВРС не е било спорно, че лицето, което е разпитвано като свидетел има правомощия да съставя документи, нещо повече самият ищец заявява, че я познава лично и тя изготвя документи свързани с трудовите правоотношения между страните. С определението за насрочване на делото пред ВРС съдът не е дал указания на доверителя ми, че не сочи доказателства за определени факти, или че следва да установи конкретни факти, за които не са представени доказателства. Едва с насрещната въззивна жалба се прави оспорване на факт, който не е бил повдигнат като релевантен пред ВРС и в тази връзка сме представили тези доказателства. Ако се приеме, че този факт е релевантен, но ВРС не е дал указания на доверителя ми да го установи, за преклузия не може да се говори, доколкото не е дадено указание на ответното дружество. Предвид оспорването на правомощието на лицето да съставя тези документи, ние сме представили съответните документи, както длъжностна характеристика, така и пълномощно.

АДВ. М.: Изразеното днес становище е изцяло като това от писменото становище и аз поддържам изразеното в писменото си становище.

АДВ. Д.: Самият трудов договор на ищеца е подписан от доверителя ми в качеството на упълномощено лице, подписите са едни и същи. Ако оспорва тези документи, това означава да оспорва и действителността на трудовото правоотношение.

АДВ. М.: Наличието на трудово правоотношение въобще не е **безспорен въпрос...** предмет на **разглеждане, а при добросъвестно подписан договор важи за работника така или**

иначе.

СЪДЪТ, по представените с отговора на въззивната жалба писмени документи съдът съобрази, че доколкото въпросът за представителната власт на лицето М.С.Л. се е развил след доклада на делото и дадените от ВРС указания във връзка с доказателствената тежест, която носи всяка от тях, съответно на страните липсват дадени указания по този спорен въпрос, то предприетото доказателствено искане с отговора на насрещната жалба за първи път не се явява преклудирано като искането за приемане на писмени доказателства следва да бъде уважено, с оглед принципа на състезателното начало в гражданския процес.

Ето защо, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като писмени доказателства по делото представените с отговора на насрещната въззивна жалба заверени писмени документи: Пълномощно от 07.05.2019 г., с което законният представител на Трейдфарма ЕООД упълномощава М.С.Л. да подписва от негово име трудови договори, заповеди и други документи, свързани с назначаване и освобождаване на персонал в дружеството, както и длъжностна характеристика на длъжността „Счетоводител оперативен“ от 03.05.2019 г.

АДВ. Д.: Нося оригиналите за справка.

АДВ. М.: Оспорвам датите на съставяне на документите. Оспорвам приетите документи.

АДВ. Д.: Във връзка с направеното оспорване моля да допуснете до разпит един свидетел при довеждане, с който ще установяваме момента на съставяне на документите, а именно датата, посочена в тях. Твърдим че са съставени в офиса на Трейдфарма ЕООД във Варна.

АДВ. М.: С оглед равенство на страните моля да допуснете и на нас един свидетел при условията на водене като нашият свидетел ще опровергава твърденията на въззивника.

АДВ. Д.: Недопустимо е установяване на отрицателен факт, че не е подписано на тази дата, а следва да твърдят кога е съставен.

По направеното от всяка от страните доказателствено искане за ангажиране на гласни доказателства по делото посредством разпит на по един свидетел съдът намира че с оглед предприетото оспорване моментът на съставяне на тези документи исканията са допустими и са относими към спорния предмет поради което на страните следва да бъде осигурена възможност за събиране на тези доказателства.

Ето защо **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на всяка от страните, в срок до следващото с.з., да ангажира гласни доказателства посредством разпит на по един свидетел при условията на водене, за установяване, че пълномощното и длъжностната характеристика на л. 37 и л. 39 по делото са подписани в офиса на дружеството въззивник на сочените от тях дати на съставяне на документите, съответно за опровергаване на тези твърдения.

АДВ. Д.: С оглед процесуална икономия и съобразяване определянето на следваща дата заявявам нови факти и моля на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК да спрете производството по делото, поради наличие на преюдициален спор. Днес е подадена молба по заповедното производство за отмяна на определение, с което не е обезсилена заповедта за изпълнение, поради наличие на грешка на състава. Съставът в определение, с което е отказал да обезсили заповедта за изпълнение е посочил, че по заповедното производство не е била подадена молба за обезсилване на заповедта. Видно от приложенията към тази молба е, че такава е била подадена месец и половина преди постановяване на определението, с което не се обезсилва заповедта. Молбата за обезсилване на заповедта е основана на обстоятелството, че пред заповедния съд заявителят не представил доказателства в едномесечен срок за предявяване на иска. В този контекст и съобразно съдебната практика на ВКС и на съдилища равни на настоящия съд се приема, че в случай че заповедния съд и съдът, в който е предявен установителният иск са едни и същи, това не променя санкцията по чл. 415, ал. 5, която носи лицето в случай, че то не е представило пред заповедния съд доказателства за предявяване на установителния иск в едномесечен срок. Произнасянето на заповедния съд по молбата за обезсилване на изпълнение е преюдициална на настоящото производство, т.к. първата предпоставка за допустимост на установителния иск е наличие на заповед за изпълнение. Респективно, ако не е налице заповед за изпълнение и настоящото производство ще бъде недопустимо и следва неговото прекратяване. По тази причина към настоящия момент е налице нов факт обуславящ наличието на преюдициален спор относно обезсилване на заповедта, поради което моля производството по делото да бъде спряно до произнасяне на заповедния съд.

АДВ. М.: Не са налице основанията за спиране на производството. Съдът вече се произнесъл по този въпрос.

По предприетото в днешно с.з. искане за спиране на настоящото производство, до приключване произнасянето по искането за изменение по реда на чл. 253 ГПК на определението на заповедния съд, с което е оставено без уважение искане за обезсилване на издадената заповед, поради непредставена в срок пред същия съд на искова молба, **СЪДЪТ** намира за неоснователно.

Производството по делото е висящо, предстои събиране на доказателства по него и при наличие на произнасяне по делото, в смисъл, че обезсили заповедта, въззивникът има възможност да представи доказателства в тази връзка по делото. Не е налице преюдициалност по смисъла на чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, съответно основание за спиране по настоящото производство.

Ето защо, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК искането за спиране на настоящото производство до произнасянето на ВРС в лицето на заповедния съд за изменение по реда на чл. 253 ГПК на определение, с което е оставено без уважение искането за обезсилване на издадена заповед.

За събиране на днес допуснатите доказателства, **СЪДЪТ** намира, че са налице предпоставките за отлагане на делото за друга дата и час.

Ето защо и на основание чл. 273, вр. чл. 148, изр. 2 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА И НАСРОЧВА производството по делото за **07.06.2022г. от 10:00 часа**, за която дата и час редовно призованите страни се считат уведомени.

ПРОТОКОЛЪТ е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10:48 часа.

Председател: _____

Секретар: _____